

Παράδειγμα 1: Πρωινή φροντίδα

Η κυρία Σνάιντερ (78) φροντίζεται από την κόρη της Άννα. Το πρωί, η Άννα τη βοηθάει με το πλύσιμο.

Άννα:

«Πρέπει να σηκωθείς τώρα. Κάνεις συνέχεια τόση φασαρία.»

Κυρία Σνάιντερ:

«Μου φέρεσαι σαν παιδί! Δεν καταλαβαίνεις πόσο άσχημα νιώθω σήμερα.»

Άννα:

«Υπερβάλλεις πάλι. Αν προσπαθούσες περισσότερο, όλα θα ήταν πιο εύκολα.»

Κυρία Σνάιντερ:

«Ποτέ δεν με ακούς. Απλώς θέλεις να τελειώσεις.»

Φόντο

Η κυρία Σνάιντερ χρειάζεται ξεκούραση, κατανόηση και σεβασμό για την τρέχουσα φυσική της κατάσταση, ενώ η Άννα χρειάζεται συνεργασία και αποδοτικότητα του χρόνου λόγω των εργασιακών της υποχρεώσεων. Και οι δύο έχουν τα όρια της επιθυμίας να τους φέρονται με σεβασμό και να μην αισθάνονται ότι τους απορρίπτουν ή ότι τους πιέζουν.

Παράδειγμα 2: Κατάσταση ντυσίματος

Ο κ. Μπέκερ (32) έχει σωματική αναπηρία και υποστηρίζεται από έναν επαγγελματία φροντιστή στο σπίτι ενώ ντύνεται.

Σήμερα, θέλει να κάνει περισσότερα μόνος του.

Φροντιστής:

«Αργείς πολύ να ντυθείς. Θα έπρεπε να το κάνω εγώ για σένα.»

Κύριος Μπέκερ:

«Ποτέ δεν με άφησες να κάνω τίποτα μόνος μου.»

Φροντιστής:

«Δεν καταλαβαίνεις ότι έχω και άλλα ραντεβού.»

Κύριος Μπέκερ:

«Μου φέρεσαι σαν να μην μπορώ να κάνω τίποτα.»

Φόντο

Ο κ. Μπέκερ χρειάζεται αυτονομία και την ευκαιρία να ενεργεί ανεξάρτητα, ενώ ο φροντιστής χρειάζεται να διαχειρίζεται τον χρόνο και να εκπληρώνει τις επαγγελματικές του υποχρεώσεις. Και οι δύο έχουν το όριο να θέλουν η κατάσταση και η οπτική τους να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη χωρίς να υποτιμώνται.

Παράδειγμα 3: Λήψη φαρμάκων

Η κυρία Κέλερ (82) υποστηρίζεται από τον γιο της κατά τη διάρκεια της λήψης φαρμάκων.

Υιός:

«Γίνεσαι πάλι δύσκολος. Πρέπει να πάρεις τα φάρμακά σου τώρα.»

Κυρία Κέλερ:

«Πάντα με αναγκάζεις. Δεν μου εξηγείς καν τι παίρνω.»

Υιός:

«Ποτέ δεν ακούς. Ο γιατρός είπε ότι πρέπει να το πάρεις.»

Κυρία Κέλερ:

«Απλώς εσύ αποφασίζεις τα πάντα για μένα.»

Φόντο

Η κυρία Κέλερ χρειάζεται ασφάλεια, κατανόηση και συμμετοχή στις αποφάσεις σχετικά με τη φαρμακευτική αγωγή της, ενώ ο γιος της χρειάζεται αξιοπιστία και προσήλωση στο θεραπευτικό σχέδιο. Και οι δύο έχουν τα όρια της επιθυμίας να γίνονται σεβαστοί - η κυρία Κέλερ στην αυτονομία της και ο γιος στην ευθύνη και το ενδιαφέρον του.

Παράδειγμα 4: Κατάσταση γευμάτων

Ο κ. Γιλμάζ (76) ζει σε ίδρυμα φροντίδας και λαμβάνει υποστήριξη κατά τη διάρκεια των γευμάτων.

Φροντιστής:

«Πρέπει να φας περισσότερο. Δεν έφαγες σχεδόν τίποτα ξανά.»

Κύριος Γιλμάζ:

«Πάντα με πιέζεις. Απλώς δεν πεινάω.»

Φροντιστής:

«Δεν προσπαθείς καν. Αυτό δεν βοηθάει την υγεία σου.»

Κύριος Γιλμάζ:

«Δεν με καταλαβαίνεις καθόλου.»

Φόντο

Ο κ. Γιλμάζ χρειάζεται αυτονομία, σεβασμό για τη σωματική του κατάσταση και αίσθημα ελέγχου, ενώ ο φροντιστής πρέπει να διασφαλίζει επαρκή διατροφή και να εκπληρώνει τις επαγγελματικές του υποχρεώσεις. Και οι δύο έχουν το όριο της επιθυμίας να τους παίρνουν στα σοβαρά χωρίς πίεση ή κρίση.